

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Claudii Fleury, Presbyteri, Prioris Argenteliae Et Reg.
Christianiss. A Confessionibus Institutiones Juris
Ecclesiastici**

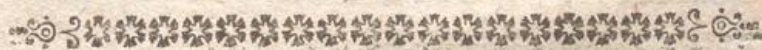
Fleury, Claude

Moguntiae, 1760

XI. De episcoporum consecratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67899](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67899)

ribus temporibus in concilio Metropolitanis ac suffraganeorum, flagitante clero ac populo, suscipiebantur; atque idem juris tribuit, quod confirmatio. Post *decretum provisionis* bullæ pontificiæ adornantur, quibus acceptis, electus regi fidem jurejurando obstringit, & ab eodem literas patentes accipit, quas una cum epistola donationis fructuum, durante vacantia debitorum, cameræ rationum offert consignandas. Quo pacto liberatur a regalia, & possessionem adipiscitur. Consecratio autem sequenti trimestri suscipienda est.

C A P. XI.

D E E P I S C O P O R U M
C O N S E C R A T I O N E .

I.

3. conse-
cratur.

RITUS consecrationis satis innuit, quæ doctes spectentur in Episcopo, quæve ejus functiones sint. Consecratio die dominica in *propria* electi *Ecclesia* vel saltem in eadem provincia, quoad ejus fieri potest, peragenda est^r. Consecratorem decet duos minimum Episcopos *assistentes* habere, vigiliaque præcedenti æque ac electum jejunare. Consecratori coram altari sedenti *assistentium* Episcoporum major electum offert, dicendo; *Postulat sancta mater Ecclesia catholica, ut hunc presentem presbyterum ad onus Episcopatus sublevetis.* Ille non, ut in electionibus, num dignus sit; sed id solum quærit, *an mandatum habeat apostoli-*

cum, h. e. bullam pontificiam, quæ est instar *meriti*; eaque prælegitur. Electus juramentum fidelitatis præstat *sedis Apostolicæ*; cujus formula temporibus GREGORII VII. natales debet²; sed tamen variis capitibus postea aucta est, veluti, ut singulis quadrienniis Romam vadant, aut certum hominem eo ablegant, per quem rationem actionum suarum reddant pontifici. Sed hoc in Francia in desuetudinem abiit.

1) *Pontifical. de consecrat. Episc.*

2) *Concil. Rom. an. 1079.*

II. HIS præmissis, consecrator electum interrogat de *fide* & de *moribus* h. e. qualem se in posterum præstare velit: nam de præteritis securus est. Interrogat, inquam, num rationem subicere velit sensui scripturæ sacræ? num populum doctrina & exemplo erudire velit de iis, quæ in divinis intelligit? num observare & docere velit traditionem patrum, & decreta sedis apostolicæ? num Papæ obtemperare secundum canones? num fugere malum & Deo juvante bonum prosequi? num prosequi & docere castitatem, sobrietatem, animi demissionem, patientiam, misericordiam; pauperes solari: Dei servitio se mancipare; negotia sæculi & omne lucrum contemneret? Porro eum interrogat de fide in sacrosanctam Trinitatem, de incarnatione, de Spiritu sancto, de Ecclesia, de que ceteris symboli apostolici capitibus, & de hæresibus, & quidem exquisitissime iis definitionibus, quibus Ecclesia hæreses condemnat.

quibus ritibus hodie?

III. QUIBUS peractis, consecrator accingitur ad sacrum faciendum, & post epistolicam pericopen ac *graduata* redit in solium & Episcopum prope assistentem de officio Episcopali admonet, dicendo: *Episcopum oportet judicare, interpretari, consecrare, ordinare, offerre, baptizare & confirmare.* Quo facto, in genua procumbunt electus & Episcopi assistentes, & consecrator, dum Litaniam intonatur, librum Evangeliorum apertum expandit super collo & humeris electi. Hæc cærimonia convenientior fuit antiquis temporibus, quibus Evangelia, voluminibus descripta, ad hunc modum expansa defluebant utrinque ex humeris instar *stolæ*. Inter hæc consecrator cum duobus Episcopis assistentibus ambas manus imponit capiti electi, dicendo: *Accipe Spiritum sanctum &c.* Hæc manuum impositio in divinis literis proditur veluti *ordinationis* pars maxime essentialis. Et impositio libri Evangeliorum itidem est antiquissima, innuitque obligationem ferendi jugum domini & Evangelii prædicandi.

IV. HIS ita gestis, consecrator Deum orat, ut electo concedat omnes virtutes, quarum symbola mystica fuerint ornamenta archifacerdotis veteris Testamenti. Et dum hymnus canitur de Spiritu sancto, caput electi inungit *chrismate*, pergiturque orando, ut Deus ipsi concedat exuperantiam gratiæ & virtutis per oleum denotatæ. Dum canitur *Psalmus CXXXII.* qui de *unctione* loquitur, electi manus *sacro chrismate* tingit. Dehinc consecrat

baculum Pastoralem, quem electo tradit in signum jurisdictionis, eumque admonet de iudicio sine ira exercendo & mansuetudine temperando. Consecrat & *annulum*, quem digito ejus apponit in signum fidei, monetque, ut Ecclesiam, Dei sponsam, servet immaculatam. Denique *librum Evangeliorum*, ab humeris ejus ablatum, manibus tenendum tradit, dicendo: *Accipe Evangelium & vade, prädica populo tibi commissio. Deus enim potens est, ut augeat tibi gratiam suam.*

V. MISSA procedente, legitur Evangelium, quo facto olim oratione ad populum habita Episcopus munus suum auspicabatur¹. Inter sacrificium veteri more offert *panem & vinum*: postea ad consecratorem accedens perficit cum eo missam, stansque Eucharistiam *sub utraque specie* accipit. Missa finita, consecrator tiaram & chirothecas cum mentione mysterii consecrat & consecratum in suo solio collocat, quod *faldistorium* vocant². Dum canitur *hymnus Ambrosianus*, Episcopi assistentes consecratum per omnes Ecclesiae angulos deducunt, monstrantque populo. Quae cuncta finiuntur *benedictione populi solenni*.

1) *Constit. Apost. l. 8. c. 5.*

2) *Pontif. Rom. de consecr. Episc. p. 113.*

VI. OLIM quum electiones essent liberæ, ipsis vigiliis consecrationis sunt plurimæ carimonæ peractæ. Namque sub vespere sabbathi metropolitanus cum suffraganeis medio templo residens archipresbyterum vel

quibus
olim?

archidiaconum vacantis Ecclesiæ, qui in genua profusus ei se sistebat, interrogavit: *Mi fili! quid desideras?* cui ille: *ut Deus nobis det pastorem.* Ille: *Estne aliquis e gremio vestrae Ecclesiæ? Quid in illo vobis placuit?* Hic: *Modestia, animi demissio, patientia & cetera virtutes.* Inde electionis decretum prælectum, quo laudabatur. Et canonici præsentés significarunt, se sigillis suis id decretum munivisse. Quibus metropolitanus dixit: *Cavete, ne quod ab electo promissum elicueritis.* Hoc enim simoniam saperet, canonibusque repugnaret. Inde electum arcessivit. Ille vero, adhuc jejunus, & inter archidiaconum & archidiaconum medius, accessit. Quem metropolitanus interrogavit, *quot annos in presbyterio exegisset? num uxorem habuisset? num domui suæ prospexisset?* Ad quæ singula quum responsum accepisset, rursus interrogavit: *quinam libri in tua leguntur Ecclesia?* Respondit: *Pentateuchus, Prophetæ, Evangelium, Pauli Epistola, Apocalypsis, & reliqui.* Ille: *num canones tenes?* Hic: *Eos me doce.* Tum ille generatim eum erudit, ampliorem institutionem in scriptis pollicitus. Regulariter electus in jejunio perseveravit usque in crastinum post consecrationem. Illo vero die senior ex Episcopis assistentibus eum adduxit, testatus, eum esse dignum. Tum peragebantur omnia, quæ hæcenus adlata sunt, nisi quod electus non Papæ, sed metropolitano fidem suam & obedientiam jurejurando obstringeret, qui ei scriptam instructionem tradidit, cujus hæc præcipua fuerunt capita: *Dilecte frater, scito, te subire onus*

maximi momenti maximique laboris, scilicet cura animarum, ubi plurimum necessitatibus succurrendum tibi, tamquam seruo omnium; teque in die iudicii rationem redditurum de talento tibi concredito. Puritatem fidei curate custodi. Ecclesie regulas in ordinationibus cum ratione interstitiorum, tum ratione personarum diligenter observa. avaritiam & simoniam inprimis fuge. Continens esto, nec feminas ad te admittito. Et si virgines Deo consecratae visitanda sunt, ad eas accedito cum viris integerrimis. Scandala evitato. Predicationibus vacato. Verbum Dei uberrime, distincte, gratiose, indefinenter populo inculcato. Scripturam sacram perpetim legito, interque legendum orato. Traditioni eorum, quae accepisti, insistito, & doctrinas tuas vitae sanctitate tamquam regulam ovibus tuis commendato. Gregem ipsum intensa cura habeto, ac mansuetudine permulceto, ut zelo, caritate temperato, cum nimium rigorem, tum remissionem evites. Personarum respectum a tuis iudiciis procul habeto. Bona Ecclesie, tamquam rem alienam fideliter & prudenter dispensato. Hospitalis esto & in pauperes beneficus. Viduas, orphanos, aliasque personas miserabiles solator. In adversis nec demittito, nec in secundis animum extollito¹. Et ista quidem sunt, quae de Episcoporum institutione vetustis libris continentur. Huic similem Ivoni Carnutensi, quum an. 1091. Episcopus consecraretur, dedit URBANUS II, Tom. X. concil. p. 430.

1) Vid. Pontif. Roman. de scrut. serotino p. 700. sqq.

